

VELECKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 31 • ČERVEN 2024

Výtvarné zachycení nedávno zbourané bývalé suširny ovoce

Ilustrace: Michaela Vildová

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, čas letí neuvěřitelným tempem, máme za sebou polovinu roku. Dovoluji si Vás tedy pozdravit při čtení letního vydání našeho zpravodaje. Dříve, než se pustím do bilancování uplynulých měsíců a nastínu plánu toho, co bychom mohli ve zbývajících částech tohoto, případně dalšího roku uskutečnit, chtěl bych především poděkovat úplně všem, kteří se zaslouhují o sportovní, kulturní i společenské dění ve Veletinách. Záměrně nebudu nikoho jmenovat, mohlo by se stát, že bych někoho opomenul – převážně se jedná o osoby

Výsadba třešňové aleje

Foto: F. Juračka

ze spolků a zájmových kroužků zde působících. Z akcí jsou to například tradiční Velecké vepřové hody (letos byl pokořen loňský rekord v počtu návštěvníků, na tuto oblíbenou akci si našlo cestu téměř 300 spokojených strávníků), fašanková obchůzka či stavění máje, nemluvě o konání dalších různých akcí napříč místními spolků. Važme si toho, kde žijeme, že můžeme společně prožívat tyto chvíle a okamžiky k načerpání nových sil a optimismu do těchto velmi zvláštních časů, kdy geopolitická situace není zrovna úplně ideální. Nemuselo by to totiž být samozřejmostí. Dovolím si také velmi poděkovat všem, kteří se podílejí na správě obce, ale třeba také těm, kteří pečlivě udržují prostranství nejen v blízkosti svých obydlí a dělají tak Veletiny důstojným místem pro život.

Těžba v Olších

Foto: M. Cimalová

Na první pohled by se mohlo zdát, že výčet činnosti místní samosprávy od začátku roku je velmi krátký. O to náročnější uskutečněné akce byly, zejména z hlediska finančního. Jedná se zejména o rekonstrukci místní komunikace ulice Zápotoč (Vládní), která byla provedena během necelých dvou měsíců. Polovina z celkových nákladů na opravu, které činily 4 075 000 Kč, byla uhrazena z dotace Ministerstva pro místní rozvoj. Na ulici Vlčnovská byla realizována další etapa výměny sodíkových výbojek za úsporné LED osvětlení, a to při nákladech 301 242 Kč.

V lokalitě Olše (při výjezdu z obce směrem k Vlčnovu) proběhla mýtní těžba dle lesního hospodářského plánu. Protože kultura pozemku musí plnit funkce lesa, bude pozemek znovu zalesněn. V letních měsících zde budou zbudovány oplocenky proti okusu zvěře, které snad také zamezí odkládání různého odpadu, jež bylo doposud v okolí točny velkým nešvarem. Na podzim pak proběhne výsadba, přestálé a již nestabilní olše, jasany a jilmy budou s největší pravděpodobností nahrazeny duby a javory, případně i ořešáky. Tato akce také úzce souvisí s plánovanou výstavbou cyklostezky Veletiny – Vlčnov. ▶

Zde se nacházíme ve stádiu vyjadřování a povolování všech dotčených orgánů. Začátkem příštího roku bychom i spolu s jistým přispěním obce Vlčnov chtěli podat žádost o dotaci, jež by mohla dosáhnout až 90 %. Náklady na vybudování cyklostezky podle prvotních propočtů atakují hranici 20 milionů korun. V následujících měsících se budeme snažit dovést do cíle převod kanalizace v ulici Zápotočí, kterou máme ve vlastnictví, společnosti Slovácké vodárny a kanalizace, čímž by nám významně ubylo problémů s její nákladnou údržbou. Obecní zastupitelstvo se – mimo jiné – bude zabývat již naprojektovanou rekonstrukcí místní komunikace podél Olšavy směrem na Křivosúdy.

Vážení Veletané, budu doufat, že nás čekají jenom samé příjemné prosluněné letní dny strávené ve zdraví, vzájemném pochopení, všeobecné pohodě, klidu a v dobrých mezilidských vztazích. Přeji Vám, ať je všichni v tomto duchu ve Veletinách prožijeme.

Tomáš Trtek
starosta našich Veletin
psáno 10. 6. 2024

Oprava silnice v ulici Zápotočí

Foto: F. Juračka

Pozvánky

Týden v knihovně

22. až 26. července

Večerníčky u kapličky

od 5. do 9. srpna od 19 hodin

Beseda s Monikou Remešovou o Novém Zélandu

sobota 24. srpna v 16 hodin
kulturní dům Veletiny

Divočina u muziky

sobota 21. září
kulturní dům Veletiny
pořádá MS Kojetínek

Pozvánka na turistiku

sobota 28. září
Hostýnské vrchy

Trasa:
Troják – Svatý Hostýn (11 km)

Přihlášky:
e-mail: fjuracka@seznam.cz
mobil: 605 488 794

Volby do Evropského parlamentu

Ve dnech 7. a 8. června 2024 se konaly volby do Evropského parlamentu. Přinášíme výsledky voleb ve Veletinách. Počet zapsaných voličů 436, počet odevzdaných platných hlasů 167, volební účast 38,30 % (celostátně 36,45 %).

č.	Strana název	% ČR	Počet mandátů	Platné hlasy ve Veletinách	
				celkem	v %
3	SPD a Trikolora	5,73 %	1	14	8,38 %
6	PRO - Jindřicha Rajchla	2,15 %	—	5	2,99 %
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	10,26 %	2	25	14,97 %
11	Česká republika na 1. místě!	0,23 %	—	1	0,59 %
12	Strana zelených	1,55 %	—	3	1,79 %
13	ČSSD	0,25 %	—	1	0,59 %
14	ANO 2011	26,14 %	7	31	18,56 %
17	SPOLU	22,27 %	6	51	30,53 %
19	Svobodní	1,76 %	—	1	0,59 %
20	Sociální demokracie	1,86 %	—	4	2,39 %
21	Starostové a osobnosti pro Evropu	8,70 %	2	9	5,38 %
23	Česká pirátská strana	6,20 %	1	5	2,99 %
24	PRO vystoupení z EU	0,13 %	—	1	0,59 %
26	STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS	9,56 %	2	13	7,78 %
28	Volte Pravý Blok www.cibulka.net	0,11 %	—	3	1,79 %

Silvestrovské setkání na Pepčíně

31. prosince

Na přelomu let 2023 a 2024 se na místě, kde stával zámeček Pepčín, opět uskutečnilo tradiční setkání obyvatel Uherskobrodsko. Bylo to v pořadí již 21. setkání, na které se tentokrát dostavil i pan hrabě Kounic se svojí ženou Josefínou. Pozdravit ho přišlo více než 400 lidí. O občerstvení se postaral sbor dobrovolných hasičů z Drslavic, který návštěvníkům podával přímo z kotle gulášovou polévku.

V pravé poledne popřáli představitelé okolních obcí občanům do nového roku hlavně pevně zdraví a všichni si společně zazpívali československou hymnu.

fj

Foto: F. Juračka

Tříkrálová sbírka

6. ledna

Naši dvakrát tři králové si letos užili deštivého počasí. Výtěžek sbírky ve Veletínách byl 21 712 Kč.

Vepřové hody

27. ledna

Při vepřových hodech, na jejichž organizaci se podílejí zejména hasiči, myslivci a naše obec, se sešlo na 300 hodovníků. Mohli si pochutnat na prdeláčce i bílé polévce, teplých i studených jitrnicích, pečených jelítkách, škvarcích, pečeném mase, zabijačkové omáčce, ovarovém mase a také na vepřovém řízku s bramborovým salátem.

Foto: archiv MS Kojetíněk

Foto: J. Orlovská

Fašank

10. února

Foto: J. Grajová

Sběr železa

16. března

Sbor dobrovolných hasičů pořádá dvakrát do roka sběr starého železa. Dva týdny před Velikonocemi početná skupina našich hasičů sesbírala připravené železo na několik vleček a pomohla tak s nepotřebným odpadem z domácností. **fj**

Foto: F. Juračka

Návrat čápů

Po loňském úspěšném hnízdění se do Veletin vrátili čápi i letos. Přiletěli v posledních březnových dnech. **fj**

Foto: F. Juračka

Vynášení Mařeny

17. března

Foto: P. Miklíková

Hrkání na Bílou sobotu

30. března

Foto: F. Juračka

Návštěva prezidenta ČR

17. dubna

V rámci návštěvy Zlínského kraje zavítal do Hradčovic Petr Pavel, prezident České republiky. Třebaže se zde zastavil jen krátce, přišlo ho pozdravit mnoho občanů z celého okolí včetně Veletanů.

mc

Foto: archiv V. Fraye

Na kole vinohrady

27. dubna

Opět i letos při otevírání cyklostezek vedla jedna z pěti tras naší obcí. Byl to již 19. ročník. Po několika „uprchlících“ dorazil do Veletin s malým zpožděním i hlavní peloton, který pokračoval do víčnovských búd.

fj

Foto: F. Juračka

Jarní vítr

duben

Silný jarní vítr vyvrátil strom, který svým pádem poškodil střechu na búde ve veleckých vinohradech.

fj

Foto: F. Juračka

Stavění máje

30. dubna

Foto: F. Juračka

Pohádkový les

Skvělé počasí vládlo po celý 11. květen, kdy se ve Veletinách konal 11. Pohádkový les. Členové místních spolků – hasiči, myslivci, sportovci, Kotovica –, ale i mnoho dalších dobrovolníků společně vytvořili 14 pohádkových stánků s úkoly pro děti. Přípravě stánků, která jsou každým rokem o něco lepší, všichni věnují mnoho volného času, a to za jedinou odměnu: dětský úsměv.

Při jedenáctém ročníku této akce prošlo lesem více než 250 dětí v doprovodu asi 700 dospělých. Těší mne, že spousta návštěvníků se k nám vrací a Veletiny mají spojeny s pěknými vzpomínkami. Tam jsme byli a bylo nám tam moc hezky...

Byla bych moc ráda, aby Pohádkový les pokračoval i v dalších letech. Bude to jen na nás. Přeji všem krásné léto plné nezapomenutelných zážitků.

Iveta Snopková

Foto: P. Miklíková

Královničky

19. května

Foto: M. Cimalová

Přisaháme na psí uši, na kočičí svědomí...

Letošní předškoláci

Foto: I. Orlovská

Tak slibovali při pasování na školáky Leontýnka Žáčková a Honzík Šenkeřík, kteří v letošním školním roce opouštějí mateřskou školu a vydávají se na novou životní cestu. Oba předškoláčci nastupují do základní školy v Hradčovicích. Přejeme jim mnoho školních úspěchů, radostných dnů a nových kamarádů.

Nový rok jsme s dětmi zahájili tradiční tříkrálovou obchůzkou vesnicí. Děti zpívaly píseň „My tři králové jdeme k vám“ a rodiče,

babičky i dědečkové na nás čekali před svými domy, aby mohli děti bohatě obdarovat.

V únoru jsme s dětmi jeli pohrát si do interaktivního barevného světa ilustrátorky Venduly Hegerové, jež měla výstavu na Panském domě v Uherském Brodě.

Měsíc únor se váže k masopustnímu období, proto jsme s dětmi prošli vesnicí fašankovým průvodem. A aby toho nebylo málo, v mateřské škole proběhl i karnevalový

den. Třída byla najednou plná strašidýlek, ale i princezen, rytířů, vodníků a nejrůznějších pohádkových postav.

Nově jsme také zavedli pravidelné návštěvy u naší paní kuchařky, která si pro děti vždy přichystá společné vaření či pečení zdravého pokrmu, které si poté děti dají k obědu či odnesou domů.

Navštívili jsme i divadelní představení v kulturním domě v Uherském Brodě, tentokrát to byly pohádky O Ferdovi Mravencovi a O chaloupce z perníku.

I přesto, že s dětmi ve školce pracujeme s moderní technikou, stále máme na paměti, abychom udržovali tradice, které jsou typické pro naši vesnici a váží se vždy k daným ročním obdobím. V březnu jsme tedy vynesli Mařenu, aby přišlo tolik očekávané jaro a zima se již odebrala ke spánku.

Na Velikonoce jsme se vydali do Slováckého muzea na tvořivé dílničky. Děti si upekly jidáše, otiskly velikonoční ozdoby, shlédly pletení čugaru a techniky malování vajíček.

Mateřskou školu také navštívil kouzelník Waldini, přijelo divadélko s představením O Josefíně včelce a Divadélko Barborka s loutkovým představením.

V dubnu jsme zavítali do kina Hvězda na divadelní představení Louskáček a bonbónová víla a podruhé na koncert ZUŠ Uh. Hradiště s názvem Malý princ a liška Liduška.

Pravidelně navštěvujeme místní knihovnu, kde nás paní Cimalová vždy překvapí ▶

Foto: I. Orlovská

novou pohádkou a dětem dovolí, aby si mohly vybrat jakoukoli knihu a do ní se začít.

Den dětí jsme pojali jako zahradní slavnost, kdy se nejen dětem, ale i jejich rodičům, babičkám a dědečkům otevřely brány zahrady. Na děti čekal skákačí hrad a na všechny nepřeborné množství občerstvení. Nechyběla soutěž o nejlepší pomazánku, do níž se zapojili všichni rodiče a dokonce i prarodiče. Tímto vám všem děkujeme. Nejlepší pomazánka byla odměněna, absolutním vítězem se stala celorová pomazánka Terezy Bulejkové. Děti si mohly vyrobit i svoje smoothie a k ochutnání byly výrobky Ekofarmy Javorník a Jihočeské svačinky. Rodiče si mohli prohlédnout záhony s bylinkami, které na zahradě společně s dětmi pěstujeme a které paní kuchařka využívá k přípravě pokrmů.

Dětem jsme za jejich krásné vystoupení na besídce pro maminky a při loučení s předškoláky slíbili návštěvu Smajlíkova, kam jsme společně vyjeli v červnu.

Při posledním velkém výletu jsme se vydali do ZOO Lešná. Počasí nám sice nepřálo, přesto jsme si tento den dokázali s dětmi užít. Odvezli jsme si spoustu zážitků a vzpomínky na deštivou zoo v nás ještě dlouho zůstanou.

Foto: archiv MŠ

Mateřská škola je zapojena do několika projektů. V rámci projektu Se Sokolem do života podporujeme u dětí zdravý životní styl a pohyb. Projekt Zdravé děti s úsměvem se věnuje zubní péči, dentální hygieně, zdravé výživě a fyzioterapii. Naši školu navštěvují odborníci, kteří se uvedeným oblastem věnují a se snaží vést děti ke zdravému životnímu stylu, k pohybu a k péči o zuby. I my si s dětmi ve školce po obědě, před odpoledním odpočinkem na lůžku, čistíme zoubky. Celoročně děti vedeme vzdělávacími tematickými celky ke zdravému pohybu, zdravému stravování a zdravému stylu života.

Nově jsme vstoupili do projektu Celé Česko čte dětem a pozvali jsme širokou veřejnost, aby přišla dětem do školky po obědě číst. Našlo se několik odvážlivců, a za to jim patří velké „děkují“. Prosíme i vás, všechny obyvatele Veletin: Přijďte dětem přečíst pohádku před spaním. Nejedná se pouze o rodiče dětí, kteří nyní navštěvují mateřskou školu, může přijít kdokoli – školáček, rodiče, prarodiče, tetičky, strýčkové či kdokoli, kdo rád stráví chvíli s dětmi u nás v mateřské škole.

Nejdůležitějším projektem, který ovlivňuje celé dění v naší mateřské škole, je projekt Skutečně zdravá škola. Nejvíce

zodpovědnosti za něj nese na svých bedrech naše paní kuchařka. Ona zodpovídá za naši spolupráci s biofarmáři, kteří dodávají své produkty do naší školky. Ona z těchto surovin připravuje zdravý, chutný oběd či svačinku. Samozřejmě, že i my pedagogové uplatňujeme vizi zdravé školy ve vzdělávacím programu. V rámci tohoto projektu se nám jako druhý škole v celém Zlínském kraji podařilo v dubnu získat stříbrný certifikát a v příštím školním roce se pokusíme o zlato.

Společnost Lidl ve spolupráci se Skutečně zdravou školou v únoru vyhlásila grantovou výzvu Jedlá školní zahrada, která umožňovala získat finanční podporu ve výši 100 000 Kč na výstavbu a výsadbu zdravé jedlé zahrady. Za mateřskou školu jsme vypracovali projekt s názvem Zahrada se silou přírodních živů a podařilo se nám projekt obhájit a finanční podporu získat. Díky tomuto projektu bychom chtěli zprovoznit studnu, která se nachází na pozemku zahrady, a napojit na ni dřevěné kaskády. Voda stékající po těchto kaskádách bude sloužit dětem k vodním hrátkám a k zalévání výsadby. Rádi bychom také vybudovali vyvýšené záhony, zasadili ovocné stromy a keře, zřídili broukoviště, ježkovník, ptačí

budky a pítka, hmyzí domečky a společné ohniště. Zahrada v našem pojetí bude odrážet všechny přírodní živly – vodu, oheň, vzduch i zemi.

Toto všechno by se nikdy nepodařilo, nebýt úžasného týmu, který mě obklopuje. Děkuji učitelce Mgr. Jitce Kupcové za to, s jakým odhodláním vstupuje do každého nového projektu, za to, že je mojí pravou rukou, že se na ni mohu ve všem spolehnout, že každé ráno má na tváři úsměv, i když je mnohdy unavená a vyčerpaná, za trpělivost a lásku, kterou dětem dává.

Děkuji asistence Bc. Sáře Regináčové, která je nám vždy nablízku, když potřebujeme její pomoc, a zapojuje se do všech aktivit, i když jsou nad rámec jejích povinností, za úsměv a odhodlání, se kterými vstupuje do každého nového dne.

A samozřejmě děkuji kuchařce Radce Děckuláčkové – bez ní by projekt Skutečně zdravé školy nemohl existovat. Děkuji za její obětavost, se kterou připravuje zdravá jídla, za to, že chodí do školky i ve čtyři ráno, aby upekla dětem kváskový chleba, za pestrou a vyváženou, plnohodnotnou stravu. A jak stojí na dveřích školní kuchyně: „Naše paní kuchařka je nejlepší“.

Mateřská škola Veletiny bude v době letních prázdnin uzavřena od 8. července do 16. srpna 2024. Na příští školní rok 2024/2025 je do školky zapsáno 19 dětí.

**Za kolektiv Mateřské školy Veletiny
Mgr. Jitka Orlovská**

Tip na dobrou svačinku od paní kuchařky

Hrášková pomazánka

Suroviny:

250 g hrášku

200 g pomazánkového másla

sůl (dle chuti)

Hrášek povaříme ve vroucí osolené vodě asi 3 minuty. Připravíme si misku s ledem a studenou vodou. Hrášek po scezení dáme do ledové vody, aby si zachoval svoji krásně zelenou barvu. Vychlazený hrášek rozmixujeme tyčovým mixérem na jemné pyré. V míse vyšleháme pomazánkové máslo a přidáme hráškové pyré. Dle chuti dosolíme.

Domácí špaldová bagetka s biopohankou

Suroviny:

250 g špaldové mouky

250 g hladké mouky

42 g droždí

15 g soli

200 až 250 ml vlažné vody

50 g pohanky

Mouku, sůl, droždí a vodu dáme do mísy a zpracujeme v hladké těsto, nakonec přidáme pohanku. Necháme kynout pod utěrkou asi 30 minut. Po vykynutí těsto rozdělíme na dva bochánky, ze kterých vyválíme dlouhé bagety. Přesuneme na plech s pečicím papírem necháme dokynout 30 minut. Pečeme v troubě rozehřáté na 180 °C asi 20 minut.

Knihovna

V první polovině přestupného roku 2024 nabídla místní knihovna svým návštěvníkům poměrně bohatý program. Únorovou přednášku pana Jana Husáka o Egyptě a Maroku navštívilo více než 20 posluchačů. Začátkem jara jsme se soustředili na zdraví a výživu. Při workshupu nazvaném Živá semínka nás Mgr. Veronika Mergentalová inspirovala, jak se příhodně stravovat v postním období. V březnu do Veletin zavítala Kateřina Černá ze Žitkové, aby povídala o jarních bylinkách. Její mluvené slovo doplňovaly Kateřina Říhová hrou na housle a Marcela Trtková hrou na harmoniku, obě i zpěvem lidových písní. Mluvené slovo a hudba společně vyčarovaly krásné jarní odpoledne. Zájem o toto vystoupení byl tak velký, že jsme se nevezli do knihovny a museli jsme uspořádat „židličkový průvod“ do kulturního domu. Děkuji všem účastníkům, že neplánované stěhování pojali s humorem.

V březnu přijela do naší knihovny zástupkyně vydavatelství společenských her Mindok, aby představila nové a zajímavé hry z jejich produkce. Byla jsem mile překvapena, že o herní odpoledne projevíly zájem všechny generace Veletanů. Bohužel nemůžeme mít všechno, ale výběr her, které v naší knihovně půjčujeme, je poměrně pestrý. Berte to jako výzvu na prázdniny a přijďte si nějakou hru vypůjčit.

Naši mladší čtenáři si málokdy nechají uniknout přespávání v knihovně v rámci Noci s Andersenem. Letos jsme na oslavu 60. výročí vydání knihy Karlík a továrna na čokoládu měli nocování čokoládové. Od

Foto: M. Cimalová

stejného autora, Roalda Dahla, jsme v právě končícím školním roce četli i knížku v klubu čtenářů, a to Danny, mistr světa. Velmi vděčnými návštěvníky jsou děti z naší mateřské školy, které mají rády nejen společné čtení a povídání, ale i možnost prozkoumávat knihovnu samostatně, když jim na chvíli dáme tu možnost.

Děti a mládež jsou zváni na tradiční prázdninový Týden v knihovně, který je plánován v týdnu od 22. července, a také na tradiční Večerničky u kapličky – čtení pohádek od 5. do 9. srpna.

Přeji všem pěkné prázdniny.

Monika Cimalová, knihovnice

Spolkový život

SDH Veletiny

Hasičská závodní sezóna začala úspěchem žen, které 4. května ve Vikoši získaly stříbro. Další stříbro je čekalo na okrskové soutěži, která se letos konala 18. května na letišti na Lhotce.

Okrskového závodu na Lhotce se zúčastnili i naši mladí hasiči. Předvedli skvělý útok, oceněný zlatem. Je velká škoda, že to byl jejich závod poslední. Aby se mladí hasiči mohli účastnit soutěží, musí mít jejich družstvo sedm členů do 14 let. V současné době bohužel tolik zájemců

o požární sport mezi dětmi ve Veletinách není – snad se to v budoucnu změní.

Vraťme se k našim skvělým ženám, které zabodovaly také 8. června v Ratíškovcích, kde získaly opět stříbro. Přeji jim, ať jim to stále běhá!

Iveta Snopková

Okrskové závody na letišti ve Lhotce

Foto: J. Macek

Stolní tenis Veletiny-Drslavice

Po roce opět zkapitulujeme činnost oddílu stolního tenisu. Hlavní činností našeho oddílu je dobrá reprezentace naší obce v mistrovských soutěžích stolního tenisu. Po tříleté pauze jsme do soutěží opět přihlásili čtyři družstva dospělých (dříve tři).

Áčko, hrající druhý rok 1. třídu krajské soutěže, skončilo v uplynulé sezóně na výborném 4. místě. Opět se opíralo o výkony naší „jedničky“ Miry Bičana, kterého dobře doplňovali Marťa Orlovský a Čeněk Kubeš. I když mužstvo z různých důvodů nehrálo vždy kompletní, dokázalo někdy bodovat i bez svých tradičních opor, a to hlavně díky mladým Jožkovi Zemánkovi, Tomáši Trtkovi a dalším.

Naše béčko se v 1. třídě regionálního přeboru pohybovalo celou sezónu v první polovině tabulky a nakonec skončilo na pěkném 5. místě. V tomto týmu nejvíce bodoval Tomáš Trtek a po něm pak Emil Niessner, Dominik Blažek a Michal Rumanovský. V některých utkáních tým dobře doplnili Tomáš Zemánek a Radek Kryštof.

Céčko, hrající druhou nejvyšší okresní soutěž, si dalo za cíl udržet se v této soutěži, což se jim nakonec podařilo.

Skončilo na 10. místě z dvanácti. Hlavní zásluhu na tom má Radek Kryštof, kterého doplňovali Jožka Niessner, Štěpán Adánek a Jara Mikuláščík. Druhou polovinu pak mužstvo dobře doplnili Tom Zemánek a Karel Orlovský.

Znovu vytvořené děčko skončilo ve 4. třídě regionálního přeboru na velmi pěkném 4. místě. V 1. polovině soutěže byl tahounem týmu Karel Orlovský, ve druhé pak Jara Mikuláščík a Štěpán Adánek. Po celou sezónu se o dobré umístění v tabulce přičinili Peťa Šácha, Rošta Zemánek, ale také Vlad'a Cihlář, Lukáš Mrázek a další hráči.

Oddíl stolního tenisu pořádá už tradičně Kateřinskou zábavu, tentokrát s kapelou Trinom. Tradici má rovněž turnaj Veletiny Open, hraný po Vánocích. Pohár pro vítěze si už poněkolikáté odnesl Mira Bičan, kterého na stupních vítězů doplnili další hráči našeho áčka – jako druhý Marťa Orlovský a jako třetí Čenda Kubeš.

Celou sezónu odehrála naše mužstva už na nových stolech Butterfly, na jejichž financování, stejně jako na koupi dalších doplňků (síťky, počítadla atd.) se velkou

měrou podílela obec Veletiny – hlavní sponzor našeho oddílu. Za tuto i jinou podporu panu starostovi a zastupitelstvu obce moc děkujeme.

Karel Orlovský

Veletiny Open

Foto: K. Orlovský

Štěpán Cup 2023

Tradičního tenisového turnaje ve čtyřhrách se na konci roku 2023 zúčastnilo celkem 14 párů. Hrál se v tenisové hale v Kunovicích, kam se sjeli hráči nejen z Veletin, ale i z celého okresu a ze zahraničí. Putovní pohár přivezl vítěz minulého ročníku Dušan Švestka, který stejně jako vloni nastoupil s Jaroslavem Peprníčkem z Ostrožské Nové Vsi. Hráči byli rozlosováni do tří skupin a po odehrání utkání ve skupinách se pak rozdělili na dva „pavouky“, v kterých se již hrálo vyřazovacím způsobem.

Vzhledem k teplému počasí začala nová tenisová sezóna již o Velikonočích

Foto: F. Juračka

Třetí místo vybojovali bratři Pilkovi, kteří porazili zkušenou dvojici Švestka – Peprníček. Ve finále se utkali junioři Mira Bičan a Tomáš Trtek proti dvojici z Polešovic Juřena st. – Juřena ml. Utkání bylo pro Veletany dobře rozehráno, zvítězila však zkušenost druhého páru v poměru 6:2.

Po celou dobu turnaje panovala přátelská atmosféra a také bylo zajištěno velmi dobré pohoštění.

Vyhlášení výsledků a předání cen provedl starosta Veletin.

František Juračka

Štěpán Cup 2023

Foto: F. Juračka

Děni v MS Kojetínek

Jaro s sebou pro myslivce přináší jak očistu krmených a ostatních mysliveckých zařízení, tak například Den Země spojený se sběrem odpadu. V dnešní době sběrných dvorů je k zamyšlení, proč lidé zavezou odpad raději do přírody než na určené místo. Možná to dělají naschvál nám ostatním, proč ale zvířatům a krajině? Bohužel jsou lidé nepoučitelní i v jiných činnostech. Opakovaně je ve Veletinách zaznamenáván nelegální pohyb terénních motorkářů po lesní půdě. Jejich aktivity plaší veškerá zvířata, napomáhají k erozi půdy a ohrožují pořádané občany při procházkách.

Květen patřil také pedagogice a myslivci měli opět možnost přivítat na naší chatě žáky ze ZŠ Vlčnov. Společně tříleté putování zakončili procházkou podél Kojetínku, vyčištěním a otevřením Mlynářovy studánky a uvařením pravého lesního bylinkového čaje. Tradičně jsme se zúčastnili Pohádkového lesa, členové MS Kojetínek obsadili tři stanoviště. Mohli jste je potkat u loupežníků, lukostřelby na statku nebo na návštěvě v Alpách. Společně s Mysliveckým kroužkem Kojetínek a zájemci z řad veleckých i hradčovských a drslavských myslivců jsme se v sobotu 25. května vydali na exkurzi do Muzea pytláctví, myslivosti a dědiny v Babicích. Tam jsme strávili dopoledne při zajímavém výkladu pana Vranky. Když budete mít chvíli, zajďte si poslechnout povídky o přírodě a lidích Uherskohradištska. Koncem června proběhne setkání rodičů a dětí z kroužku na myslivecké chatě, které bude spojeno

s přespaním a opékáním špekáčků. Bylo nám potěšením vést prvním rokem tento kroužek a těšíme se na jeho pokračování v dalším školním roce. I přesto, že je kroužek teprve na začátku, jeho členové se již zúčastnili okresního kola soutěže Zlatá srnčí trofej, kde nás skvěle reprezentovali jak v samotné soutěži, tak ve střelbě ze vzduchovky. Klukům a holkám z Veletin, Podolí, Hradčovic i Drslavic moc děkujeme!

Letos se opětovně vyhání zvěř před sečením, ovšem zcela novým způsobem. Poolšaví a.s., která většinu polností ve Veletinách obhospodařuje, zakoupilo drony s termovizí a nechalo proškolit pilota k jejich řízení. Zemědělci společně s myslivci pak v časných ranních hodinách vyhledávají zvěř a v koších ji vynášejí z ploch určených k sečení. Po posekání jsou mláďata vypuštěna zpět na pole nebo louku, kde si ▶

Myslivecký kroužek Kojetínek

Foto: archiv MS Kojetínek

je matka vyhledá. Tato metoda je mnohem efektivnější než ty, které jsme zkoušeli doposud, a zamezí se tak velkým ztrátám především na srnčatech. Děkujeme Poolšaví za bezvadnou spolupráci a také všem našim členům, kteří si ještě před nástupem do vlastní práce dávají směnu mysliveckou. K dalším činnostem spojeným s tímto obdobím patřilo také udržování studánek a napajedel pro zvěř, výroba tyčoviny pro stavbu zařízení, dokončování areálu v bývalém družstvu a třeba také účast našich členů na zkuškách loveckých psů, mysliveckých výstavách a přehlídkách trofejí.

V květnu oslavil významné životní jubileum dlouholetý pokladník spolku a jeden z neaktivnějších členů, pan Petr Zemánek,

kterému ze srdce, za nás za všechny, gratulujeme!

Rádi bychom Vás také pozvali na další ochutnávku zvěřiny, která se letos uskuteční v sobotu 21. září v kulturním domě ve Veletinách. Těšíme se na setkání nejen na této akci!

Na závěr již tradičně děkujeme obci, občanům, kamarádům a rodinným příslušníkům za podporu a spolupráci.

Myslivosti zdar!

Za MS Kojetínek Veletiny, z.s.

Jana Kollandová

Myslivci na Pohádkovém lese

Vynášení srnčat před sečením

Foto: archiv MS Kojetínek

Muzejní spolek Kotovica

Z Pohádkového lesa

Foto: P. Miklíková

Středobodem zájmu členů muzejního spolku je momentálně dům čp. 117. První den tohoto roku jsme sem pozvali veřejnost na novoroční svařák, aby si lidé mohli prohlédnout zrekonstruované prostory ještě předtím, než se nám je podaří lépe zabydlet a zřídit zde malé muzeum. Toto setkání vyvolalo v mnoha návštěvnících vzpomínky, o které se rádi se svými spolubesedníky podělili.

Další akci pro veřejnost jsme vzhledem k potřebě promítací techniky uspořádali v knihovně. Ze sousedních Hradčovic

j jsme pozvali Jakuba Šafáře, aby nás seznámil s květenou Veletin a blízkého okolí. Jakub Šafař flóru dolního Poolšaví systematicky sleduje a posluchači přednášky byli překvapeni, kolik botanických pokladů u nás roste.

S příchodem pěkného počasí jsme začali pracovat na zařízení muzea. Museli jsme však začít vyklízením prostor, které jsme doposud využívali jako skladiště předmětů tvořících naši muzejní sbírku. Nyní je máme uloženy v provizorním skladu, případně po našich domácnostech,

kde však nemáme možnost s předměty náležitě pracovat (třídít je a případně i opravovat). Nejedná se jenom o pracovní nářadí, nábytek apod., ale i o kroje a listinné dokumenty. Pokud by některý z laskavých čtenářů tohoto článku mohl nabídnout volné místo, které bychom si mohli pronajmout, budeme moc rádi.

Na závěr něco radostného: V sobotu 24. srpna jste od nás zváni na přednášku Moniky Remešové o jejím pobytu a řeznické kariéře na Novém Zélandu. Monika se po svém návratu věnuje opravám krojů a zajímá se i o krojové součástky, které máme v péči. Těšíme se na spolupráci s ní a doufáme, že si budeme navzájem užít.

Za Muzejní spolek Kotovica

Monika Cimalová

Novoroční svařák

Foto: A. Cimala

Krajská soutěž včelařů Zlatá včela

Tato krásná soutěž je každý rok na jiném místě. Letos jsme měli tu čest ji pořádat v Hradčovicích. Jedná se o soutěž dětí, které navštěvují včelařské kroužky. Jsou rozděleny na mladší (1. až 5. třída) a starší (6. až 9. třída).

Soutěž probíhala celý den. Ráno po registraci a rozdělení dětí do skupin na obecním úřadě v Hradčovicích jsme všech 82 soutěžících a jejich vedoucí slavnostně přivítali. Vedoucí odešli na krásnou přednášku o přírodě a rostlinách našeho okolí, kterou jim přednesl Kuba Šafář. Dětem jsme rozdali testy. Testy jsme obdrželi od Českého svazu včelařů z Prahy a byly zabezpečeny v obálce, aby nikdo nevěděl, jaké otázky tam budou. Po vyplnění testů děti odcházely do budovy školy plnit praktickou část soutěže. Mezi soutěžní disciplíny patří botanika, mikroskopování, včelařské pomůcky a praktické činnosti ve včelstvu. Skupinka, která měla volno, mohla využít nabídky doprovodného programu: střílení z luku, stavba věže s jištěním lanem, malování na obličej a pletení copánků. Po splnění této části čekal děti výborný oběd, který nám uvařily a vydaly hodné kuchařky z mateřské školy.

Opoledne již čekal děti výlet do Kozovoo ve Starém Městě a do planetária v Uherském Brodě. Ten čas jsme využili na vyhodnocení testů, spočítání bodů, sepsání výsledků a určení vítězů.

Po návratu čekalo na soutěžící občerstvení a vyhlášení výsledků. Z 82 dětí bylo

Foto: J. Macek

vyhlášeno a oceněno pět nejlepších v každé kategorii. Skvěle se umístily i děti z našeho včelařského kroužku. Poté všichni účastníci dostali dárek a spokojeně odjžděli domů. Sedm nejlepších postoupilo do celostátní soutěže, která již mezitím také proběhla. Z celostátního kola postoupili ti nejlepší do celosvětového kola, letos míří do Dubaje.

Stále zde píšou o soutěžících, ale soutěž by se nemohla pořádat bez spousty lidí a samozřejmě bez podpory obcí. Tímto

bych chtěl poděkovat obcím Hradčovice, Veletiny a Drslavice, základní i mateřské škole v Hradčovicích, všem včelařům naší základní organizace svazu včelařů a jejich rodinám, chas z Hradčovic, spolku Slováký Fénix, SDH Hradčovice, Lhotka, Veletiny a Drslavice a všem dalším dobrovolníkům. A že nás bylo!

**Za včelaře Jiří Stučka
předseda ZO ČSV Hradčovice**

Foto: J. Macek

Zemětřesení jsem zaspala

Foto: P. Horník (Právo)

Žijeme v době, kdy lidé hodně cestují. Odjedou na dovolenou a za pár týdnů se zase vrátí. Někdo odjede a nevrátí se. Někdo ale odjede, zůstane v zahraničí třeba několik let, vybuduje si tam kariéru – a přeče se vrátí. K těm posledním patří Monika Remešová. Odjela na Nový Zéland a po pěti letech se vrací zpátky do Veletin.

Za těch pět let si tam studovaná stavařka vydobyla věhlas jedné z nejlepších řeznic Nového Zélandu. Jejím úspěchu si všimly i naše sdělovací prostředky a přinesly s ní několik rozhovorů, které si můžete přečíst na internetu, proto její řeznickou kariéru zde ve zpravodaji odobýváme jen ve zkratce.

Monika zpočátku pracovala v sadu, ale hledala stabilnější práci, při které by i více vydělala. Proto začala balit maso na jatkách, ale viděla, že řezníci, kteří pracují s noží, si vydělají více. Přihlásila se o tuto fyzicky náročnou práci, ovšem jako žena musela na svou příležitost chvíli čekat. Jakmile se dostala k nožům, velmi rychle získávala praxi i lepší pozice v zaměstnání. Našla si řeznictví, ve kterém by jí umožnili i studium tohoto oboru. Kvůli studiu a pracovním závazkům se na Nový Zéland vracela i tehdy, když už by raději zůstala doma.

Vedoucí v novém zaměstnání Monice navrhl, aby se zúčastnila regionální řeznické soutěže. I přes náročnou přípravu a počáteční nervozitu soutěž vyhrála, získala cenu pro řezníka roku a cenu za nejlepší hovězí výrobek. Porotu uchvátila mimo jiné i našimi škvarky. Postoupila do soutěže, které se účastní nejlepší řezníci na Novém Zélandu. Zde skončila v šestici nejlepších. Tato soutěž je zároveň kvalifikací na řeznické „olympijské hry“, které se budou příští rok konat v Paříži. Protože Česká republika podobné soutěže nemá, a tudíž se odtud nekvalifikoval nikdo jiný, bude naši zemi reprezentovat Monika, a to ve spolupráci s řezníkem Františkem Kšánou a sítěmi

Ambiente, Amaso a Naše maso. Tutorem neboli poradcem jí i nadále bude jeden z nejlepších řezníků Nového Zélandu, Peter Martin, kterému na její účasti v soutěži opravdu velmi záleží.

Jak ses dostala na Nový Zéland?

Jela jsem tam na speciální working holiday víza, pracovní víza na jeden rok. Člověk si může vybrat, co ten rok bude dělat – může cestovat, studovat anebo pracovat. Podmínkou je, že musíte mít méně než 35 let a čistý trestní rejstřík. Odjela jsem tam v roce 2019, pak začal covid a Nový Zéland zavřel hranice, nedalo se dostat ani tam, ani zpátky. Hranice byly uzavřeny skoro tři roky, domů jsem se dostala až v roce 2022. Mezitím jsem ale na Zélandu začala studovat školu, proto jsem se musela vrátit a původně plánovaný jeden rok se protáhl na pět.

Škola, kterou jsem tam studovala, byla primárně řeznická, já jsem měla navíc i management. Součástí studia byla například i bezpečnost práce, absolvent může pracovat nejen jako řezník, ale třeba i na celnici, dělat hygienickou kontrolu nebo pracovat jako manažer. Nejedná se o učební obor, škola je asi na úrovni našich vyšších odborných škol.

Kde jsi bydlela?

Na Severním ostrově. Nejdříve v Tauranze, pak jsem se přestěhovala do města Papamoa v Zálivu Hojnosti (Bay of Plenty). Papamoa kdysi bývala krásná malá vesnice a v 70. letech se proslavila tím, že je to nádherné místo pro život. Tam je úplně všechno: moře, hory, dlouhé pláže, a hlavně je tam nádherné počasí. Nový Zéland je nevyzpytatelný, pokud jde o počasí, ale tady pořád svítí slunko. Proto se sem přistěhovalo hodně lidí z Aucklandu a dnes je to nejrychleji se rozvíjející město. Jezdila jsem na výlety na kole po pobřeží, bylo tam krásně.

Co angličtina?

Já myslím, že v pohodě. Musíte rozumět a umět slovíčka. Když se dělají ve škole testy, nezvládnete bez slovní zásoby napsat odpověď, takže neprojdete. Během studia jsem pracovala v tom řeznictví, takže jsem se učila za chodu a pak jsem šla jedenkrát za šest měsíců na přezkoušení. Zkoušky probíhají dva dny a je toho tam strašně moc. Učili jsme se třeba i zpracovávat maso podle zvláštních náboženských požadavků například pro židy, muslimy, Indý.

Měla jsem pěknou příhodu s jedním muslimem. V řeznictví si mě zavolal a chtěl něco halal. Měla jsem zrovna čerstvě umyté vlasy, tak jsem si dala na hlavu šátek. A také jsem měla roušku, protože byl covid, a od hlavy až po paty jsem byla zakrytá v řeznickém oblečení. A on na mě: „Ahoj, sestro!“ A začal mluvit tím svým jazykem.

Já: „Prosimŕa zastav, já ti nerozumím, já nejsem muslim, ale poradím ti. Co potřebuješ?“

Obsloužila jsem ho a on mi velmi děkoval, že jsem nejlepší. To mi udělalo radost.

Mám taky jednu horší historku. Řezala jsem maso a najednou jsem slyšela, že chlapi, Maoři, začali křičet. Otevřeli dveře do řeznictví a volali:

„Moniko, ty umíš rusky, že? Co to znamená suka? Tady zákazník to na mě řval!“

Tak jsem jim to přeložila. Ale Maoři mají přes dva metry, klidně i 150 kilo. Jak se na toho Rusa naštváli, hnali ho přes celý obchod ven. Pak došli, upravili se, že budeme pokračovat dál v práci, jakože se nic nestalo. A to slovo se pak v řeznictví ujalo.

Protože mám trochu přízvuk, zákazníci rádi hádali, odkud jsem. Pořád mi říkali, že jsem z Ruska, z bývalého východního bloku. Mně se to nelíbilo, říkám, že jsem z České republiky. A oni: „Oh, Czechoslovakia!“ A někdy jsem si z nich udělala srandu a řekla, že jsem z Texasu, protože tam je velká česká komunita. Ještě jsem se naučila texaský pozdrav „Howdy!“, tak se bavili i řezníci. A zákazníci vždycky: „Ježíšmarija, Texas, Amerika!“ a tvářili se, že se bojí, abych je nestřelila. Člověk si v takovém prostředí musí něco najít, něčemu se zasmát, protože dělá jednotvárnou práci každý den.

Problém byl spíš opačný: Neuměli si zapamatovat moje jméno a všelijak ho komolili. Jejich názvy přes půl stránky zvládali s přehledem, ale já jsem si kvůli nim zkrátila příjmení na Remeš.

A ty si maorské názvy pamatuješ?

Třeba jméno sopky Whakaari, to je sopka na Bílém ostrově (White Island), který se nachází asi 70 km od pobřeží, kde jsem bydlela. K sopce se pořádaly výlety na lodích

S kolegy v práci

Foto: archiv M. Remešové

a v prosinci 2019, když jsem tam byla teprve pár týdnů, sopka neočekávaně vybuchla. Na místě zabila několik lidí, kteří se prostě vypařili, a ti, kteří se zachránili, byli velmi popáleni a hodně jich pak zemřelo v nemocnici.

Já jsem spala, byly tři hodiny ráno a mamka mně volala: „Vybuchla vám tam sopka!“

Odpovím jí: „Jo, jo, jo.“

Zaklapla jsem mobil a spala dál. Ráno se ještě nedělo nic, až odpoledne nastal veliký rozruch. Na českém internetu byly informace dřív než na tom novozélandském.

Stejně to bylo, když tam došlo k obrovskému zemětřesení. Já jsem ani nevěděla, že se něco děje. Spala jsem, mamka mně volala: „Máte tam zemětřesení!“

„Cože? Žádné nebylo!“

Ráno jsem pak vyšla s kafíčkem, zdravím sousedy a venku všude plno lidí. Říkám si, co se tam děje.

„No my jsme tady od rána, ve čtyři ráno bylo zemětřesení.“

Já jsem ho prostě zaspala. Spolubydlící říkala, že postel jezdila z jedné strany na druhou. Nikomu se nic se nestalo, ale dostali jsme výstrahu, že může přijít cunami.

Tam jsou desítky zemětřesení denně, ale člověk cítí jenom ta velká. Já si pamatuju jenom jedno zemětřesení. Když jsme se přistěhovali, pila jsem víno a vidím, jak se hýbají zrcadla. Pomyslela jsem si, že tolik jsem toho snad nevybila. Až pak jsem na mobilu viděla upozornění, že máme zemětřesení. To mě aspoň uklidnilo, že to víno nebylo až tak silné.

U vulkanického jezírka v parku Tongariro

Podařilo se ti za těch pět let trochu cestovat?

Jako dobrý Kiwi jsem si na procestování celého Jižního ostrova nechala jen posledních deset dní. Za celou tu dobu jsem vůbec neměla čas. Nemohla jsem si vzít dovolenou, protože jsme neměli lidi a pořád něco bylo...

Na cestu po Jižním ostrově jsem si u kamarádky půjčila obytný vůz. Zajela jsem do měst Christchurch a Queenstown. Christchurch zasáhlo v roce 2011 silné zemětřesení, takže všechno tam bylo nově postavené, je to tam krásné. Snaží se zachovat ráz města, jaký mělo před zemětřesením. Jela jsem se podívat na nejvyšší horu Nového Zélandu Mount Cook. Bylo správné novozélandské počasí, takže jsem nic neviděla. Navštívila jsem neznámější kostel na Novém Zélandu – kostelík Dobrého pastýře u jezera Tekapo, neznámější ledovcová jezera, ledovce, Wanaka Tree, což je strom, který roste z vody, projela jsem si celé západní pobřeží, prostě ta profláknutá místa. Hledala jsem green stones. To jsou zelené kamínky, posvátné pro Maory, ale našla jsem jenom zelené křemínky. Spala jsem u pláží. Na Novém Zélandu je velmi malé světelné znečištění a v noci jsem viděla tisíce hvězd i Mléčnou dráhu. Bylo krásné spát v autě, otevřít dveře a jenom se dívat.

Navštívila jsem jednu z jeskyní, kde se vyskytují svítící červíci – glow worms. Tato jeskyně byla zaplavená, proto jsme jeli na lodičkách. Návštěvníci musí dodržovat absolutní ticho, červíci jsou totiž citliví na zvuky. Nesmí se ani fotit. Červíci jsou všude po stěnách jeskyně a jak člověk přivykne tmě, vidí je svítit. A podle toho, jakou má oční vadu, vidí je svítit modře, červeně, fialově nebo bíle. Každý je vidí jinak, já jsem je viděla modře.

Další mojí zastávkou byl Milford Sound – fjord podobný jako v Norsku. Projížděli jsme ho také na lodičkách. Všude byly vodopády, nádherná příroda, potkali jsme delfíny...

Snažila jsem se do těch deseti dnů vměstnat co nejvíce. Takže jsem třeba přijela autem, vyběhla se podívat na Mount Cook, vyfotila jsem fotku, seběhla k autu a jela jsem dál. Takto jsem řídila od rána až do večera, večer jsem zaparkovala, udělala si večeři a spala. Ráno ve čtyři nebo v pět zase budíček. Viděla jsem i scenérie z filmu Pán prstenů. Těmito filmovými krajinami jsou silnice vedeny tak, aby se člověk mohl opravdu kochat už jen při průjezdu autem.

Když jsem po těch deseti dnech dojela zpátky, byla jsem úplně vyřízená. Zvykla jsem si na novozélandské tempo, všechno v klídečku, a na konci jsem najednou měla jenom dva týdny na to, abych se sbalila, všechno prodala, zajela na Jižní ostrov a odletěla domů. To bylo smutné.

Ty říkáš klídek, ale já jsem si myslela, že jste v práci pěkně makali.

My jsme tam makali, ale civilní život byl úplně klídek. Tam člověk neřeší, jestli má nebo nemá umyté vlasy, neřešilo se tam oblečení. Jenom všude při vstupu bylo upozornění, ať si lidé vyzují špinavé boty. Do obchodu nebo do banky pak chodili třeba bosky, aby to tam nezašpinili. Hodně lidí tam chodí bosky, to je příjemné. Mně se jednou pokazily boty, tak jsem šla po městě také bosky a nikdo se nad tím nepozastavoval.

Foto: M. Remešová

Severní ostrov není tak fotogenický jak Jižní?

Někdo má radši Severní, někdo ten Jižní. Na Severním ostrově je všechno blíž, je tam více lidí a mají tam víc nabídek, jak se zabavit. I tady jsou místa známá z Pána prstenů. Třeba Hobitín, od něho jsem bydlela 40 minut. Byla jsem i na Hoře osudu v Národním parku Tongariro.

Co budeš dělat teď?

Chci se věnovat opravám, šití a půjčování krojů. Ráda dávám starým věcem svěží kabát, dá se zachránit spousta věcí... Věnovala jsem se tomu už před odjezdem na Nový Zéland. Učila jsem se hlavně u tetiček z Boršic, kam se přivdala moje teta. Doufám, že až lidé zjistí, že už jsem doma, přijdou, že chtějí něco opravit nebo ušít. Moji práci můžete vidět třeba na facebooku Opravy a šití krojů.

A také se budu připravovat na soutěž ve Francii, která se koná 30. a 31. března 2025. Je to blízko, ale i daleko. Teď jsme ve fázi plánování, ale příprava bude určitě náročná, konkurence je obrovská.

Povezeš si do Francie kroj?

Myslím, že by bylo pěkné, kdybych byla v kroji na vyhlášení výsledků. Chlapi z týmu měli takový nápad, že bychom mohli být v kroji všichni tři. Ale František Kšána je z Prahy a Mirek Panuška ze Šumavy, tak uvidíme, co z toho vzejde.

Budu ti držet pěsti, ať se ti daří.

Rozhovory publikované na internetu:
Novinky.cz: Řeznice z Moravy sklízí úspěchy na druhém konci světa
Ambi.cz: Práce řezníka na Novém Zélandu? Jehně musíte vykostit za 45 sekund

**Připravila
Monika Cimalová**

Nový Zéland

Počet obyvatel: asi 5 milionů

Rozloha: 268 680 km²

Hlavní město: Wellington

Státní zřízení: konstituční monarchie (součást britského Společenství národů)

Jazyk: angličtina, maorština, novozélandský znakový jazyk

10. května byla na celém území naší republiky dobře pozorovatelná polární záře. Zde je snímek z té noci z jednoho střešního okna u nás ve Veletínách.

Foto: J. Bičanová

Zeleň kolem nás a v nás

Člověk nemusí být odborník, aby viděl, jak příroda strádá, a to nejen výkyvy počasí, možná způsobenými změnou klimatu, ale i druhovou chudobou rostlin a zvířat. O tom, že za to může člověk špatným využíváním životního prostoru ve snaze o zlepšení životní úrovně svého vlastního druhu, se učí už i děti na základních školách.

Když projíždíte domovinou, nemusíte ani být vnímavým pozorovatelem, a přece na každém kroku zjišťujete, jaké jsou dopady lidské činnosti. Vaše oči marně hledají barevné kvetoucí louky, zahrady a předzahrádky, které by obletovaly včely a motýli. Nikoho neudivuje univerzální vzhled obcí s dokonale vysečenou návší s mrtvým trávníkem, který se bez deště stává plochou bez života podobnou betonu. Kvetoucí rostliny v našich zahradách, předzahrádkách i na polích z našich životů mizí podobně jako písně, kroje, hudba. To, co utváří a obklopuje naše obydlí a veřejný prostor, podléhá módním trendům a představám o vzhledu „japonských zahrad“ s oblázky a jehličnany, vybetonovanými plochami a masivními ploty.

Občas se stane, že oko ke svému údivu zaregistruje nesmělý trvalkový záhon obalený včelou drvodělkou, zlatohlávkem, vošičkami, včelami a motýly. V mnoha zahrádkách za domy, skrytých před zraky okolí, se jistě vyskytují květiny, které vysadily naše matky a babičky nebo si je pro potěchu duše vysazují lidé i dnes.

Domnívám se, že mnozí to cítí podobně jako já. Doufají, že krásy rozkvetlé louky nebudeme muset jezdit obdivovat někam jinam. Věří, že hezký trávník není jen ten posekaný na pár milimetrů. Přemýšlí o tom, proč ta růže tak krásně voní, proč pomněnka s barvínkem mají tak krásnou modrou, a také o tom, že pivoňka svůj bohatý květ sice ztrácí příliš brzy, přesto je pořád užitečná pro mnoho živočichů, kterým zanechává zelený úkryt až do zámrazu.

Ilena Sobková

Foto: archiv I. Sobkové

V roce 2024 slaví své životní jubileum tyto občané Veletín:

leden

Stanislav Mihel, čp. 204	75 let
František Javor, čp. 126	75 let
Josef Prikryl, čp. 127	70 let

únor

Lenka Hrubošová, čp. 171	55 let
Jaroslav Šebestík, čp. 185	75 let
Libuše Šobáňová, čp. 100	65 let
Eva Gronesová, čp. 166	60 let
František Hruboš, čp. 13	55 let
Anna Matyášová, čp. 198	75 let
František Slunečka, čp. 214	60 let
Věra Hastíková, čp. 223	80 let
Růžena Koníčková, čp. 22	80 let

březen

Radomír Buráň, čp. 107	50 let
Marie Šroubková, čp. 159	90 let
Jana Frayová, čp. 44	55 let
Marie Knoblová, čp. 134	75 let
Eva Přerovská, čp. 45	50 let
Monika Cimalová, čp. 74	55 let

duben

Josef Slunečka, čp. 198	55 let
Ilena Sobková, čp. 215	70 let

květen

Vít Horák, čp. 102	50 let
--------------------	--------

červen

Pavel Javor, čp. 20	50 let
Pavel Bezděk, čp. 61	50 let

červenec

Luboš Šupka, čp. 52	55 let
Vlastimil Kolek, čp. 222	60 let
Hana Koníčková, čp. 195	60 let

srpen

Vítězslav Válek, čp. 149	55 let
Josef Bičan, čp. 221	80 let
Vratislav Koníček, čp. 197	80 let
Stanislav Trtek, čp. 200	80 let

září

Roman Koníček, čp. 75	55 let
Stanislav Hruboš, čp. 171	60 let
Marie Hrubošová, čp. 71	70 let
František Hruboš, čp. 64	80 let

říjen

Ludmila Šebestíková, čp. 185	75 let
Jaroslav Šobáň, čp. 27	55 let
Soňa Bieliková, čp. 104	65 let

listopad

Marie Dobrušková, čp. 13	75 let
Karel Orlovský, čp. 144	65 let
Marie Slunečková, čp. 183	85 let

prosinec

Josef Zemánek, čp. 193	60 let
Božena Javorová, čp. 201	75 let
Lucie Bláhová, čp. 102	50 let

Všem oslavenčům srdečně blahopřejeme.